

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker samtlige Ordførere for den velvillige Modtagelse af Forslaget og skal gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Henstillinger og Spørgsmaal, der er rettet til mig. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Lillering) rettede en Henstilling til mig, som jeg skal tage op til velvillig Overvejelse, og dernæst opfordrede han Ministeriet til at stille sig lempeligere over for Tilbagebetalingen af de Laan, der her er Tale om, end der staar i Loven. Det mener jeg man maa vente med, indtil vi kommer i den Situation, at de skal betales tilbage. Det kan man ikke i Øjeblikket overse. Ingen ved, hvordan Forholdene er til den Tid, og jeg mener ikke, jeg kan udtale mig om det Spørgsmaal i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Juul forespurgte, om der er Mulighed for ved Ændringsforslag at forhøje den Støtte, der her er Tale om. Det kan jo ske paa to Maader. Dels ved at man sætter Beløbet paa de 500 Kr. op — det vil jo betyde en Forhøjelse for dem, der har mere Gæld end 25 000 Kr.; 2 pCt. af 25 000 Kr. er jo 500 Kr. Det mener jeg vil være urigtigt, for jeg tror, at man, naar man betaler Renten af 25 000 Kr., tilstrækkeligt hjælper dem, som er haardest ramt af Tørken. Med Hensyn til Forhøjelse paa den Maade, at man forhøjer de 2 pCt., vil jeg sige, at naturligvis kan man godt forhøje Procenten, uden at det betød, at det blev et direkte Tilskud ud over Rentebetalingen til de fleste Landmænd, idet Renten af de fleste Laan er over 4 pCt. Paa den anden Side vil der, hvis man vil sætte det op til 2½ pCt., rimeligvis være mange, som derved vilde faa mere, end de betaler i Rente, idet der er mange, der ikke betaler 5 pCt. af deres Laan. Jeg har ment, at man i denne Tid, da hele Befolkningen er i Vanskeligheder, bør hjælpe disse Landmænd, der er særlig haardt ramt, men at man paa den anden Side heller ikke maa gaa saa vidt, at der kan blive Utilfredshed mellem Skatteyderne, som skal betale, i alt Fald kommer de til at betale Renter og Afdrag af Laanet de første to Aar.

Derfor har vi sat 2 pCt., derimod ikke den fulde Rente, men alligevel omtrent hele det Rentebeløb, der skal betales i Juni Termin. Dertil kommer — og det synes jeg er det vigtigste —, at med hele Nettogælden op til 20 pCt. over Panteværdien bliver Hjælpen størst til dem, der har den store Gæld, medens det for dem, der har en mindre Gæld, ikke betyder saa meget. Derfor henstiller jeg, at man nøjes med det, der

her er Tale om — saa tror jeg, man gør Ret og Skel til begge Sider.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) var inde paa Bestemmelsen i § 5 — og jeg tror for øvrigt, det var det samme, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen var inde paa — om, at hvis Betalingen udeliver fra den paagældende Debitor til Staten, saa kan Beløbet inddrives ved Udpantning, og det ærede Medlem mente, at det er ubilligt over for de almindelige Kreditorer, som ellers i Rangforordning er foran dette Laan, idet man saa ogsaa har Ret til Udpantning i Løsøre. Naar denne Bestemmelse er indsat, er det ingenlunde, fordi man vil benytte den paa den Maade, at man vil gøre Udpantning i Løsøre — det gør Finansministeriet aldrig —, men for at det skal være lettere og billigere og hurtigere, end hvis det skal ske gennem Udlæg. Men hvis det findes rigtigt at udelade denne Bestemmelse, naar man alligevel ikke bruger den, har jeg ikke noget imod at indføre den Ændring, at der efter Ordet Udpantning tilføjes: „i den faste Ejendom med det i Pantet værende Tilbehør“, saa omfatter Bestemmelsen ikke mere, end jeg forstaar man mener den bør omfatte. Jeg er villig til at stille et saadant Ændringsforslag til anden Behandling, saaledes at Staten ikke faar en større Ret end de Kreditorer, der gaar foran Staten i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen var inde paa, at Laanet skulde ændres til at være Tilskud, og fremsatte den Bemærkning, at naar det drejer sig om de rige i Byerne, giver man Tilskud til Kalkning af deres Villaer. Denne Sammenligning er lidt langt ude, thi dette Tilskud gives i Henhold til Beskæftigelseslovene, og ifølge dem faar de rige paa Landet ogsaa. Hvis det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen maaske er en velhavende Mand — det ved jeg ikke noget om —, kan han godt faa Laan og Tilskud til Reparation af sine Bygninger uanset denne Velstand, selv om han bor paa Landet, for efter den Lov er Vilkaarene lige for Land og By. Men her er Tale om Særforanstaltninger over for Landbruget, som ikke gælder for Byerne, Særforanstaltninger, som jeg mener er fuldt berettigede, fordi Vilkaarene er, som der er for de tørkeramte Landmænd. Det er efter min Mening altsaa ikke rigtigt at drage Sammenligning mellem denne Lov og Loven om Vedligeholdelse og Reparation af Bygninger. Paa den anden Side synes jeg heller ikke, det er rigtigt i dette Tilfælde at give Tilskud i Stedet for Laan — hvad jeg omtalte ved